

DŁAWION (2) *part praet pass impf*

dłabion (1), **dławiony** a. *dławion* (1).

a *pochlone*; -ón (1), -on- z *tekstów nie oznaczających ó*.

sg m N *dławion* (1). \diamond sg f N *dławi(o)n(a)* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów), s.v. dłać.

Duszony, uciskany; tu lek. o zmorze (2) :

Szereg: »duszon, dlabion« (1): *Nocturnae suppressiones, Nocne dlabienie/ gdi fie komu we fnie widzi yako by byl dufzón/ dlabión. Mącz 32lc.*

Przen: Osłabiony (1) :

Zwrot: »być przez grzech dławionym« (1): *yakoż by przeto byla ftarla [panna Maryja] głouą yego gdy by byla przefz grzech pyeruorodny dlawyowa [!] PatKaz I 7.*

Cf DAWION, DŁAWIĆ

TK